

16.12

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

Warszawa, dnia 16 grudnia 2011 r.

WSI.510.75.2011.WM.3

DECYZJA

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz.493 ze zm., zwanej dalej „ustawą szkodową”) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.)

Postanawiam

nałożyć obowiązek przeprowadzenia działań naprawczych na Dzielnicę Ursynów m.st. Warszawy z siedzibą przy ul. Komisji Edukacji Narodowej 61, 02-777 Warszawa, na terenie działki o nr ew. 52/8, obręb 1-11-07 stanowiącej zbiornik wodny „Moczydło 2” wraz z jego otoczeniem, na następujących zasadach:

- 1) stan do jakiego ma zostać przywrócone środowisko – przywrócenie siedlisk chronionych gatunków płazów: kumaka nizinnego (*Bombina bombina*), traszki grzebieniastej (*Triturus cristatus*), rzekotki drzewnej (*Hyla arborea*), żaby moczarowej (*Rana arvalis*), żaby jeziorkowej (*Rana lessonae*), grzebiuszki ziemnej (*Pelobates fuscus*), ropuchy zielonej (*Bufo viridis*), ropuchy szarej (*Bufo bufo*), żaby wodnej (*Rana kl. esculenta*), żaby śmieszki (*Rana ridibunda*), żaby trawnej (*Rana temporaria*) i traszki zwyczajnej (*Triturus vulgaris*), do stanu umożliwiającego optymalny rozród i funkcjonowanie tych gatunków;
- 2) zakres i sposób przeprowadzenia działań naprawczych:
 - obniżenie palisady do poziomu 30 cm poniżej normalnego lustra wody tj. rzędnej 25,85 m „O” Wisły – zero warszawskie na odcinku 70% długości linii brzegowej zbiornika (+/- 10%),
 - wykonanie w czaszy zbiornika płycizn o głębokości 10-30 cm poniżej normalnego poziomu lustra wody,
 - ukształtowanie części skarp zbiornika przez wykop gruntu,
 - wykonanie w rejonie oczka wodnego „Moczydło 2” dwóch zbiorników o głębokości do 50 cm, okresowo wypełnionych wodą,
 - nasadzenie drzew i krzewów,
 - nasadzenie roślin wodnych.

Termin wykonania prac ziemnych, związany z zakończeniem okresu rozrodczego płazów, ustala się na jesień (wrzesień – październik) 2012 roku.

Termin zakończenia działań naprawczych – 31 maj 2013 roku.

Uzasadnienie

W dniu 17 kwietnia 2009 r. Towarzystwo Ochrony Herpetofauny „Tryton” z siedzibą przy ul. Wiolinowej 7 m. 8, 02-785 Warszawa, na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy szkodowej zawiadomiło o wystąpieniu szkody w środowisku polegającej na zniszczeniu siedliska gatunków chronionych płazów: kumaka nizinnego (*Bombina bombina*), traszki grzebieniastej (*Triturus cristatus*), rzekotki drzewnej (*Hyla arborea*), żaby moczarowej (*Rana arvalis*), żaby jeziorkowej (*Rana lessonae*), grzebiuszki ziemnej (*Pelobates fuscus*), ropuchy zielonej (*Bufo viridis*), ropuchy szarej (*Bufo bufo*), żaby wodnej (*Rana kl. esculenta*), żaby śmieszki (*Rana ridibunda*), żaby trawnej (*Rana temporaria*) i traszki zwyczajnej (*Triturus vulgaris*). Zgłaszający wskazał, że do zniszczenia siedliska doszło w okresie od 15 października 2008 r. do 15 grudnia 2008 r., w wyniku prowadzonych na zlecenie Urzędu Dzielnicy Ursynów m. st. Warszawy, prac polegających na pogłębianiu i oczyszczaniu czaszy zbiornika, uformowania skarpy stawu w obrębie działki nr ew. 52/8 i przebudowie urządzeń melioracyjnych. W wyniku przeprowadzonych prac zbiornik wodny stanowiący miejsce rozrodu 12 gatunków płazów został przekształcony w zbiornik przypominający typowy staw rybny.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem z dnia 27 kwietnia 2009 r., znak: RDOŚ-14-WSI-MN-0717 -63/09 wezwał Urząd Dzielnicy Ursynów m.st. Warszawy do przedstawienia informacji o aktualnym stanie środowiska na terenie prowadzonych prac związanych z rewitalizacją zbiornika „Moczydło 2” przy ul. Kretonowej. Zarząd Dzielnicy Ursynów m.st. Warszawy w piśmie z dnia 7 maja 2009 r., znak: UD-XII-WOŚ-W-6214-11-2/09 poinformował, że prowadzone prace mają na celu podtrzymanie i przywrócenie walorów przyrodniczych przedmiotowego terenu i nie mają znamion szkody w środowisku. Zaznaczono, że w 2008 r. wykonane zostały prace rekultywacyjne zbiornika nr 2, natomiast w 2009 r. planowano zagospodarowanie terenu wokół oczka wodnego, jednak w kwietniu tegoż roku w wyniku skarg TOH „Tryton” zostały one wstrzymane.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem z dnia 26 listopada 2009 r., znak: RDOŚ-14-WSI-MG1-6660-29/09 zawiadomił strony na podstawie art. 61, par. 4 Kpa o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie.

W dniu 7 stycznia 2010 r., pismem znak: RDOŚ-14-WSI-MG1-0717-3/10 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wezwał Urząd Dzielnicy Ursynów m.st. Warszawy do uzgodnienia warunków przeprowadzenia działań naprawczych na terenie działki nr ew. 52/8, obręb 1-11-07, informując jednocześnie, że w przypadku nie udzielenia odpowiedzi na wezwanie podjęte zostaną wobec strony czynności określone w art. 15 ustawy szkodowej.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, pismem z dnia 19 maja 2009 r., znak: RDOŚ-14-WSI-MG1-6660-26/10, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa zawiadomił strony o zakończeniu postępowania wyjaśniającego i dowodowego w przedmiotowej sprawie, informując o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wnoszenia ewentualnych uwag i wniosków co do zebranych materiałów.

W dniu 14 czerwca 2010 r. decyzją znak: RDOŚ-14-WSI-MG1-6662-2/10 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nałożył na Dzielnicę Ursynów m.st. Warszawy z siedzibą przy al. Komisji Edukacji Narodowej 61, 02-777 Warszawa, obowiązek przeprowadzenia działań naprawczych na terenie działki nr ew. 52/8, obręb 1-11-07, stanowiącej zbiornik wodny „Moczydło 2” wraz z jego otoczeniem.

Od powyższej decyzji, pismem z dnia 5 lipca 2010 r., znak: UD-XII-WOŚ-W-MBL-6214-52-2-2/2010 odwołanie złożył Zarząd Dzielnicy Ursynów m.st. Warszawy, zarzucając zaskarżonej decyzji uznanie szkody w środowisku wyłącznie na podstawie oświadczeń TOH „Tryton” a nie według niezależnej ekspertyzy, opracowanej przez naukowców, która rozstrzygnęłaby rozbieżności w ocenie stanu środowiska.

W dniu 5 lipca 2010 r. do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie wpłynęło również odwołanie Towarzystwa Ochrony Herpetofauny „Tryton” z dnia 5 czerwca 2010 r. Odwołując się od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 14 czerwca 2010 r., znak: RDOŚ-14-WSI-MG1 - 6662-2/10, skarżący wskazywał, że w wydanej decyzji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nie określił szczegółów działań naprawczych, takich jak m.in. liczba i skład gatunkowy drzew i krzewów przeznaczonych do nasadzenia. Według skarżącego wskazany w decyzji zakres kompensacji jest niewystarczający do

zachowania płazów na przedmiotowym terenie. Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie zarzucono też, że nie przedstawił ekspertyzy herpetologa specjalizującego się w badaniach nad wpływem urbanizacji na płazy.

Decyzją z dnia 18 listopada 2010 r., znak: GDOŚ-DOPks-286/3313/43/10/mg, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uchylił w całości zaskarżoną decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 14 czerwca 2010 r., znak: RDOŚ-14-WSI-MGI-6662-2/10 i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Zdaniem organu odwoławczego roślinność wokół zbiornika oraz roślinność wodna powinna być odpowiednio dobrana, stosownie do prawidłowego odtworzenia siedliska, natomiast w skarżonej decyzji brak jest odniesienia do konkretnych drzew i krzewów.

W ocenie organu odwoławczego wszelkie prace ziemne i manipulacje z drenażem terenu mogą mieć negatywny wpływ na gatunki oraz chronione siedliska przyrodnicze. Kwestia ta powinna być przeanalizowana w skarżonej decyzji, należy również rozważyć możliwość całkowitej likwidacji palisady, ponieważ może ona, w związku z możliwością wahań poziomu wody w zbiorniku, nadal stanowić barierę dla migrujących płazów.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem z dnia 16 sierpnia oraz ponownie 19 września 2011 r., zawiadomił strony o zakończeniu postępowania wyjaśniającego przed wydaniem decyzji administracyjnej w sprawie przywrócenia do stanu właściwego środowiska zbiornika wodnego Moczydło 2 i jego otoczenia na działce nr ew. 52/8, obręb 1-11-07.

Zarząd Dzielnicy Ursynów m.st. Warszawy pismem z dnia 25 października 2011 r., (data wpływu do RDOŚ w Warszawie – 26.10.2011 r.), znak:UD-XII-WOŚ-K-PCZ-600-R-1-11

poinformował tut. urząd, że warunki siedliskowe dla płazów od czasu zakończenia w 2008 r. rekultywacji, uległy znaczącej poprawie, m.in. w związku z rozwojem pozostawionej w czasie rekultywacji roślinności zwłaszcza w północnej części zbiornika ze stanowiskiem pałki wąskolistnej. Poinformowano również, że w 2009 r. podjęto szereg zabiegów kompensujących polegających na:

- przebudowie skarpy w południowo-wschodniej części zbiornika, która obecnie ma łagodne nachylenie kontynuowane poniżej palisady, tworząc płyciznę. Palisada w tym miejscu została zasypana, w związku z czym płazy nie mają przeszkód w opuszczaniu zbiornika,

- nasadzeniu roślinności wodnej, podwodnej, pływającej, błotnej i nadbrzeżnej: wywłócznik kłosowy – 50 szt., moczarka kanadyjska – 50 szt., rogatek sztywny – 50 szt., rdestnica kędzierzawa – 50 szt., rdestnica pływająca – 40 szt., rzęsa wodna – 20 szt., tojeść rozestłana – 160 szt., pałka wąskolistna – 200 szt., pałka szerokolistna – 80 szt., manna m. ielec – 45 szt., sit rozpierzchły – 5 szt., strzałka wodna – 35 szt.,

- nasadzeniu na skarpach oraz wzdłuż brzegów wokół całego zbiornika wierzby kruchej i śliwy tarniny, które będą pełniły funkcje ochronne dla płazów oraz ich form młodocianych opuszczających miejsca rozrodu.

Zarząd Dzielnicy Ursynów planuje wykonanie w latach 2012-2014 kolejnych zabiegów kompensacyjnych polegających na budowie dwóch okresowych zbiorników wodnych w południowo-wschodniej części działki nr ew.52/8. Na terenie wokół projektowanych zbiorników nasadzone będą krzewy rodzimych gatunków, właściwych dla tego typu siedlisk. Krzewy będą nasadzone w szczególności wzdłuż granic jako kurtyna mająca na celu utrudnić dostęp ludziom i płoszenie płazów. Wewnątrz terenu krzewy będą nasadzone w sposób gwarantujący optymalne nasłonecznienie zbiorników okresowych, zapewniając najlepsze warunki dla rozwoju kijanek. W przesłanym piśmie zwrócono także uwagę, że zarówno roboty ziemne mające na celu przebudowanie skarpy i stworzenie dodatkowych płycizn, jak i obniżenie palisady będzie wiązało się z koniecznością całkowitego spuszczenia wody ze zbiornika oraz usunięciem części nasadzonych wierzby i innej roślinności nadbrzeżnej.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonej w sprawie dokumentacji postanowił nałożyć na Urząd Dzielnicy Ursynów m.st. Warszawy obowiązek nasadzenia na działce nr ew. 52/8 następujących gatunków drzew i krzewów w ilości:

- glóg jednoszyjkowy (*Crataegus monogyna*) – 20 szt.
- śliwa tarnina (*Prunus spinosa*) – 25 szt.
- dzika róża (*Rosa rugosa*) – 80 szt.
- wierzba krucha (*Salix fragilis*) – 20 szt.

- bez czarny (*Sambucus nigra*) – 15 szt.
- szakłak pospolity (*Rhamnus catharticus*) – 20 szt.
- jeżyna popielica (*Rubus caesius*) – 70 szt.
- lipa drobnolistna (*Tilia cordata*) – 6 szt.

Ilość wskazanych do nasadzenia drzew i krzewów i ich skład gatunkowy odpowiada liczbie i gatunkom które zostały wycięte na przedmiotowej działce. Nasadzenia powinny stanowić zwarte, naturalnie rozmieszczone grupy i obejmować również brzegi zbiornika wodnego, w celu utrudnienia dostępu ludziom i zwierzętom. Przewaga krzewów w powyższym zestawieniu wynika z konieczności zmniejszenia ewentualnego zacienienia przez drzewa powierzchni dwóch projektowanych dodatkowych zbiorników rozrodczych płazów. Należy także pozwolić aby teren pokryła naturalna roślinność trawiasta i zielna. Taka wielogatunkowość będzie miała wpływ na utrzymanie bogactwa przyrodniczego, zarówno florystycznego jak i faunistycznego.

Wszystkie gatunki o których mowa wyżej wymienione zostały w „Ekspertyzie hydrologiczno – przyrodniczej zbiorników wodnych na terenie Moczydła”, Warszawa, listopad 2004 r., sporządzonej przez mgr inż. Wiesława Abramczuka i Kazimierza Otwinowskiego oraz zespół prof. H. Pawłata, a także „Opracowaniu dotyczącym stanowiska rozrodczego rzekotki drzewnej na stawie – oczku wodnym Moczydło 2, w rejonie ul. Kretonowej” Warszawa 2007, autorstwa W. Strużyńskiego, jako występujące w otoczeniu zbiornika Moczydło 2, przed jego rewitalizacją.

Proponowany skład gatunkowy nasadzeń drzew i krzewów różni się od zaprojektowanego przez Autorskie Studio Architektury Krajobrazu „ASAK” ze względu na konieczność zachowania na przedmiotowym terenie drzew i krzewów w jak najmniej zmienionym składzie oraz ilości w stosunku do pierwotnie występującego, w celu przywrócenia optymalnych warunków bytowych rzekotki drzewnej. W celu przyspieszenia procesu przywracania środowiska do stanu poprzedniego należy zastosować możliwie wieloletnie egzemplarze drzew (kilkunastoletnich- i/lub kilkudziesięcioletnich) oraz krzewów. Niektóre z wymienionych gatunków, zwłaszcza głogi, dzikie róże i tarniny pełnić będą rolę swoistej bariery chroniącej siedliska płazów przed zbyt intensywną penetracją ze strony ludzi i psów. Zrezygnowano całkowicie z proponowanego wprowadzenia na przedmiotowy teren krzewów śnieguliczki jako gatunku nie występującego tam przed rozpoczęciem prac.

Przy nasadzeniu roślin w zbiorniku wodnym należy zastosować dodatkowo następujące gatunki:

- rośliny pływające: żabiściek pływający (*Hydrocharis morsus-ranae*) – 30 szt;
- rośliny błotne: żabieniec babka wodna (*Alisma plantago-aquatica*) – 50 szt.;
- rośliny nadbrzeżne: kosaciec żółty (*Iris pseudacorus*) – 50 szt., tatarak zwyczajny (*Acorus calamus*) – 20 szt., oczeret jeziorny (*Schoenoplectus lacustris*) – 5 szt.

Najlepszym okresem na sadzenie, dzielenie kęp i przesadzanie roślin wodnych i błotnych jest, zgodnie ze wskazaniami dr H. Zientka, wczesna wiosna (marzec – kwiecień), w omawianym przypadku 2013 r., już po zakończeniu prac ziemnych. Poza nasadzeniami roślin wodnych i błotnych w tym okresie należy wprowadzić roślinność nadbrzeżną, która powinna pełnić funkcje parasolowe dla płazów opuszczających miejsca rozrodu oraz ich form młodocianych pochodzących z metamorfozy larwalnej. Optymalnym terminem do zadarnienia brzegów oraz wprowadzenia zadrzewień tarninowych jest maj, co jest związane zarówno z długością dnia świetlnego (istotne dla zbiorowisk trawiastych), jak też ze względu na mniejszą aktywność płazów w obrębie ładu a jednocześnie jeszcze przed wyjściem młodych osobników. Przesunięcie tego terminu może doprowadzić do zwiększenia śmiertelności młodocianych stadiów płazów spowodowanej przez drapieźniki. Prace prowadzone w bezpośredniej styczności z brzegiem zbiornika powinny być wykonywane przy ograniczonym do niezbędnego minimum użyciu sprzętu mechanicznego.

Palisadę należy obniżyć do poziomu 30 cm poniżej poziomu zwierciadła wody na odcinku 70% jej długości +/- 10 %. Na odcinku wzdłuż planowanych płyczn obniżenie palisady jest konieczne ze względu na warunki bytowania płazów. Jednocześnie wzdłuż południowej części stawu jej zachowanie jest uzasadnione ze względu na największe nachylenie skarpy i zachowanie stabilności konstrukcji oraz ze względu na tworzenie bariery w migracji płazów w kierunku drogi będącej dla nich bezpośrednim zagrożeniem.

W związku z aktualnym stanem zagospodarowania terenu oraz otaczających działek sugeruje się wykonanie minimum dwóch podstawowych stref płyczn o zmiennej głębokości od maksymalnej 30 cm zmniejszającej się do 10 cm, przy nachyleniu dna nie przekraczającym 1:20, ze swobodnym

dostępem z czaszy zbiornika ponad obniżoną palisadą. Wprowadzenie strategicznych płycizn o dużej powierzchni pozwoli stworzyć warunki sprzyjające rozwojowi kijanek żab i ropuch oraz larw traszek, a także bytowaniu tych gatunków. Poprzez wprowadzenie płycizny w południowo-wschodniej części stawu o powierzchni minimum dwukrotnie większej niż projektowana (płycizna F4, dokumentacja AŞAK, arkusz 1, 18.02.2010) powstanie enklawa zlokalizowana w bezpośrednim sąsiedztwie dostępnego dla płazów siedliska lądowego. Ponadto ta strefa wspólnie z projektowanymi zbiornikami sezonowymi stanowić będzie bogatą ostoję życia wielu płazów, w tym rzekotki drzewnej. Sugeruje się wprowadzenie drugiej płycizny w części zachodniej stawu, również o zwiększonej w porównaniu z projektem powierzchni (F5-F8). Uzasadnieniem dla tworzenia większych, choć mniej licznych płycizn są:

- większe bezpieczeństwo w siedlisku kijanek żab i ropuch oraz larw traszek związane z obfitymi zasobami pokarmowymi, wyższą temperaturą wody oraz ochroną przed rybami,
- zachowanie strefy istniejącego zbiorowiska pałki wodnej i trzciny w północnej części stawu ze względu na trudność przeprowadzenia korekcji nachylenia skarpy na tak wąskim terenie oraz w związku z faktem, iż po przeprowadzeniu korekcji nachylenia skarp i dna zbiornika przydatność tej strefy dla rozwoju płazów nie ulegnie zasadniczej zmianie.

Należy wykonać częściową przebudowę skarp istniejącego zbiornika. Zgodnie z projektem ASAK planowane było utworzenie skarp o nachyleniu 1:2,19 - 1:4. Jednakże, ze względu na dostępność zbiornika dla zwierząt, głównie płazów, należy wykonać prace w strefach wzdłuż planowanych płycizn (w części zachodniej oraz południowo - wschodniej stawu) w celu złagodzenia nachylenia skarp do 1:5 - 1:7.

Po ponownym przeanalizowaniu całej dokumentacji zgromadzonej w sprawie organ stwierdził również, że przedstawione w zaktualizowanym projekcie renowacji zbiornika nr 2, prace związane z przebudową systemu drenarskiego oraz linii brzegowej zbiornika wodnego Moczydło 2, nie będą miały negatywnego wpływu na chronione gatunki i siedliska przyrodnicze w tym rejonie. Wzdłuż linii brzegowej wykonane będą płycizny stanowiące potencjalne miejsca lęgowe płazów o zmiennej głębokości od 30 cm do 10 cm. Uzupełnieniem tworzonych płycizn będzie wykonanie dwóch zagłębień terenu do głębokości 50 cm, stanowiących okresowe zbiorniki wód opadowych i roztopowych, bez możliwości grawitacyjnego zasilania ich wodami obcymi, o łącznej powierzchni 467 m kw. (367 i 100 m kw.), które pełnić będą rolę dodatkowych stanowisk lęgowych dla płazów. W celu ograniczenia filtracji wody przez dna zbiorników do piaszczystych przewarstwień, zaprojektowano wykonanie poziomej przesłony przeciwfiltracyjnej z materiałów naturalnych. Ukształtowanie terenu wokół zbiorników wykonane zostanie ze spadkami w ich kierunku zapewniające bardziej intensywne ich zasilanie wodami powierzchniowymi.

Wszystkie prace ziemne związane z formowaniem skarp zbiornika wodnego, wykonaniem płycizn oraz dodatkowych zagłębień terenu o których mowa wyżej, należy prowadzić po zakończeniu sezonu rozrodczego płazów (jesienią), z ograniczonym do niezbędnego minimum użyciem ciężkiego sprzętu. Docelowo inwestycja nie spowoduje zmian w bezpośrednim otoczeniu, nie będzie też miała wpływu na zmianę poziomu zwierciadła wód powierzchniowych i gruntowych (doprowadzanie i odprowadzanie nadmiaru wód opadowych i drenarskich rurowciągami szczelnymi, ciśnieniowymi o kontrolowanym przepływie). Przyjęte rozwiązanie umożliwi retencjonowanie wód opadowych i powierzchniowych w okresie wiosennych spływów i intensywnych opadów atmosferycznych utrzymując wodę w zbiorniku.

Zaproponowane rozwiązania znajdują potwierdzenie w przywołanej wyżej „Ekspertyzie hydrologiczno - przyrodniczej zbiorników wodnych na terenie Moczydła”, w której autorzy tego opracowania w odniesieniu do zbiornika nr 2 wskazywali, że zbiornik ten napełniony jest okresowo. Woda utrzymuje się w nim od wiosny do jesieni. W okresie niżówek jesiennych (wrzesień - październik) obserwowano znaczne obniżanie się lustra wody, aż do jej całkowitego zaniku. Bilans wodny zbiornika nr 2 był ujemny z zanikiem lustra wody w okresie późnoletnim.

Tereny wokół zbiornika nr 2 były objęte melioracjami w latach 60-tych ubiegłego wieku, jako tereny gruntów rolnych System melioracyjny był wielokrotnie udrażniany.. Obecnie zostały one odrolnione i przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę. W ramach opracowanej dokumentacji zaproponowano przystosowanie istniejącego systemu melioracyjnego do pełnienia dodatkowo funkcji nawadniającej. Odprowadzaną przez system wodę ujęto na wysokości zbiornika nr 2 i skierowano do jego czaszy. Nadwyżki wody będą przepływać

przez czasę i wprowadzane będą do sieci systemu poniżej zbiornika. Przy nadmiarze wód gruntowych, wody będą przepływać przez zbiornik powodując dodatkowo wymianę wody i jej dotlenienie.

Biorąc pod uwagę powyższe orzekam jak w sentencji.

Informuję, że zgodnie z art. 19 ustawy szkodowej, w terminie 14 dni od zakończenia działań podjętych w celu przywrócenia środowiska do stanu właściwego należy przedstawić sprawozdanie z przeprowadzonych prac wraz z opinią herpetologa potwierdzającą odtworzenie siedlisk chronionych płazów.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronie prawo wniesienia odwołania za moim pośrednictwem do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, ul. Wawelska 52/54 w Warszawie, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

REGIONALNY DYREKTOR
Ochrony Środowiska w Warszawie

Aleksandra Atłowska

Otrzymują:

1. Towarzystwo Ochrony Herpetofauny „Tryton”
ul. Wiolinowa 7/8, 02-785 Warszawa;
2. Urząd Dzielnicy Ursynów m.st. Warszawy
ul. Komisji Edukacji Narodowej 61, 02-777 Warszawa;
3. a/a